

A Legacy of Excellence and the Promise of Renewal

Editorial

I had been at the University of Tehran for only a few years when the then Dean of the Faculty of Fine Arts took the visionary initiative to establish a scholarly journal dedicated to promoting high-quality artistic research. In 1995, the first issue was published, covering the areas of the arts taught within the Faculty. Soon that publication, *Honar-Ha-ye-Ziba*, became the pioneering university-published scientific art journal in Iran. Although it followed a rich tradition of earlier general art periodicals -such as *Sharaf*, *Andishe va Honar*, *Honar va Mardom*, *Cinema*, *Honar va Memari*, and *Khorous Jangi*, all of which are now discontinued- it marked a new chapter in academically grounded art scholarship.

I have been involved with the journal in various capacities since its inception and have witnessed its remarkable growth-so substantial that it eventually gave rise to three specialized publications in distinct artistic fields. Among them, *Honar-Ha-ye-Ziba: Honar-Ha-ye-Namayeshi va Moosighi* (Journal of Fine Arts: Performing Arts and Music) was first published in 2009 under its new name. Its mission has been “to promote both theoretical and empirical research across the full spectrum of theatre, drama, cinema, radio, classical and contemporary music, traditional Persian music, new media, and the aesthetics, philosophy, and pedagogy of the performing arts”.

Like many academic publications, the journal has faced its share of challenges-balancing financial constraints with the pursuit of excellence, complying with national regulatory requirements, and adapting to ever-evolving international standards. Yet it has remained steadfast in its commitment to the spread of artistic discourse and research, emphasizing quality and scholarly integrity. Now, in the Spring 2026 issue -coinciding with our cultural celebration of the Iranian New Year (Nowrouz) and the promise of renewal- we are pleased to introduce a new feature: an editorial to be written by members of our editorial board or invited guest editors. As we complete the final stages of proofreading and layout, we are proud to note that the *Journal of Fine Arts: Performing Arts and Music* (JFAPAM) is currently the only Iranian university-published scientific journal in both music and performing arts to have achieved an A rating from the relevant national evaluation committee.

Reflecting on the elements that have contributed to this accomplishment, I must first acknowledge our heritage as part of University of Tehran, Iran’s first modern university. I am equally grateful to our dedicated colleagues who manage the daily administrative and editorial responsibilities with care and professionalism; to our peer reviewers, whose rigorous evaluations strengthen every published article; and, above all, to the members of our editorial board. Drawn from diverse academic institutions within Iran and abroad, these past and present members have not only lent the journal their credibility but have also guided it steadily toward ever higher standards.

I would like to express my heartfelt gratitude to all who have contributed to our growth. With their continued support and guidance, *Honar-Ha-ye-Ziba: Honar-Ha-ye-Namayeshi va Moosighi* will hopefully continue to flourish as a leading publication in the fields of music and performing arts.

Keywords: editorial, Honar-Ha-ye-Ziba , performing arts and music, scientific journal, University of Tehran

Published: 21 Mar 2026

Mohammad Bagher Ghahramani

Editor-in-Chief, Associate Professor, Department of Performing Arts, College of Fine Arts, University of Tehran, Tehran, Iran. E-mail: mbgh@ut.ac.ir

<https://doi.org/10.22059/jfadram.2025.384260.616032>

Citation: Ghahramani, Mohammad Bagher. (2026). A legacy of excellence and the promise of renewal. *Journal of Fine Arts: Performing Arts and Music*, 31(1), 7-8. (in Persian)



© Authors retain the copyright and the full publishing.

Publisher: University of Tehran Press.

میراثی از تعالی و نویدبخش نوزایی

تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۱/۰۱

محمدباقر قهرمانی

سردبیر، دانشیار گروه هنرهای نمایشی، دانشکدگان هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

E-mail: mbgh@ut.ac.ir

<https://doi.org/10.22059/jfadram.2025.384260.616032>

سخن سردبیر

تنها چند سال از حضورم در دانشگاه تهران می‌گذشت که رئیس وقت دانشکده هنرهای زیبا با نگاهی آینده‌نگرانه، با هدف ارتقاء کیفی تحقیق‌های هنری، ابتکار تأسیس نشریه‌ای علمی-پژوهشی را مطرح کرد.

نخستین شماره مجله هنرهای زیبا را در سال ۱۳۷۴ (۱۹۹۵ میلادی) منتشر کردیم؛ نشریه‌ای جامع که تمامی حوزه‌های متنوع هنری آموزشی در

دانشکده را دربر می‌گرفت و به سرعت جایگاه خود را به عنوان پیشگام نشریات علمی-دانشگاهی هنر در ایران تثبیت کرد. هرچند این نشریه در امتداد سنتی پر بار از مجلات عمومی هنر - همچون شرف، اندیشه و هنر، هنر و مردم، سینما، هنر و معماری و خروس جنگی که بسیاری از آن‌ها امروز دیگر منتشر نمی‌شوند - شکل گرفت، اما فصل تازه‌ای را در پژوهش‌های دانشگاهی حوزه هنر رقم زد.

از آغاز تأسیس نشریه تاکنون، در جایگاه‌های گوناگون با آن همکاری داشته‌ام و رشد چشمگیر آن را از نزدیک شاهد بوده‌ام؛ رشدی که در نهایت به شکل‌گیری سه نشریه تخصصی در حوزه‌های مختلف هنری انجامید. در میان آن‌ها، نشریه هنرهای زیبا: هنرهای نمایشی و موسیقی برای نخستین بار در سال ۱۳۸۸ (۲۰۰۹ میلادی) پا به عرصه وجود گذاشت. مأموریت ما همواره ترویج پژوهش‌های نظری و تجربی در گستره تئاتر، اجرا، سینما، رادیو، موسیقی کلاسیک و معاصر، موسیقی سنتی ایرانی، رسانه‌های نوین، و نیز زیبایی‌شناسی، فلسفه و آموزش هنرهای نمایشی بوده است.

مانیز بسان بسیاری از نشریات در سطح جهان، با چالش‌های متعددی همانند ایجاد توازن میان محدودیت‌های مالی و آرمان‌های کیفی، انطباق با ضوابط و مقررات ملی، و هماهنگی با استانداردهای بین‌المللی پیوسته در حال روبه‌رو بوده‌ام. با این حال، همواره بر تعهد خود نسبت به رسالت‌های هنری و گسترش گفت‌وگو و پژوهش و امانت‌داری علمی پایدار مانده‌ام.

شماره جاری در بهار ۱۴۰۵ (۲۰۰۶ میلادی) که هم‌زمان با آیین فرهنگی نوروز و تازه‌شدن طبیعت متقارن شده است، نقطه عطفی جدید به‌شمار می‌رود. خرسندیم که بخش تازه‌ای را معرفی می‌کنیم: ستون سخن سردبیر که از این پس به قلم اعضای هیأت تحریریه یا دبیران مهمان نوشته خواهد شد. در حالی که این شماره را نهایی می‌کنیم، با افتخار خاطر نشان می‌سازیم که هنرهای زیبا: هنرهای نمایشی و موسیقی در حال حاضر تنها نشریه علمی دانشگاهی در ایران در حوزه موسیقی و هنرهای نمایشی است که موفق به کسب رتبه «الف» از کارگروه‌های ارزیابی نشریات علمی کشور شده است.

در تأمل بر عوامل این دستاورد، پیش از هر چیز باید به این اشاره کرده که مجله در مجموعه و پیشینه رفیع جایگاه دانشگاه تهران، نخستین دانشگاه مدرن ایران، منتشر شده است. در این مسیر همچنین مدیون بسیاری هستیم: همکاران و گروه اجرایی پرتلاشی که مسئولیت‌های روزمره اداری و تحریری را با دقت و حرفه‌ای‌گری به انجام می‌رسانند؛ داوران گران‌قدری که با ارزیابی‌های دقیق خود به ارتقای کیفیت مقالات یاری می‌رسانند؛ و بیش از همه، اعضای هیأت تحریریه که از دانشگاه‌ها و مراکز علمی گوناگون در ایران و خارج از کشور گرد هم آمده‌اند. این اعضا، نه تنها اعتبار علمی خویش را به این نشریه بخشیده‌اند، بلکه با هدایت و همراهی مستمر خود، آن را در راه دستیابی به استانداردهای بالاتر رهنمون ساخته‌اند.

بدین‌وسیله مراتب سپاس و قدردانی صمیمانه خود را از تمامی کسانی که در گذشته و حال در شکل‌گیری و تداوم این نشریه سهم داشته‌اند، ابراز می‌دارم. امیدوارم، با تداوم این حمایت‌ها و راهنمایی‌ها، هنرهای زیبا: هنرهای نمایشی و موسیقی در آینده نیز جایگاه خود را به‌عنوان نشریه‌ای پیشرو در حوزه موسیقی و هنرهای نمایشی بیش از پیش پاس دارد و تثبیت کند.

واژه‌های کلیدی: دانشگاه تهران، سخن سردبیر، نشریه علمی، هنرهای زیبا، هنرهای نمایشی و موسیقی